

sible, les obres i institucions de defensa de la salut infantil.

El Municipi. — Té la missió de vetllar per la sanitat i economia dels aliments, la llet sobretot; la puresa i abundància de l'aigua de beguda, els desaigües urbans i domiciliaris; les condicions de l'habitació, que deu procurar que reuneixi un mínim de condicions higièniques que no deu extralimitar-se, fent tot el possible per a resoldre la crisi de la mateixa, no amb subvencions ridícules, sinó prenent la iniciativa de la construcció de cases econòmiques, ja directament ja per contracta. Crearà on no n'hi hagi i fomentarà les institucions que salvaguardin la salut dels nens, alegria de la família i riquesa futura del propi municipi, essent objecte predilecte de les seves activitats les institucions maternals, els jardins de la infància, els camps de joc, les escoles a l'aire lliure, les cantines escolars, les colònies d'estiu, les de banys, etc., etc. Subvencionarà els dispensaris i sanatoris antituberculosos que no depenguin d'ell, en la mida dels serveis que li prestin, creant o subvencionant hospitals per a tuberculosos avançats que no són objecte del tractament en dispensaris i sanatoris.

Companyies de segur especial de tuberculosi. — Mentre l'Estat no hagi legislat sobre el seu funcionament, deuran disposar dels elements necessaris al diagnòstic, aïllament i tractament apropiats, podent contractar aquests serveis amb institucions ja existents (dispensaris, sanatoris, hospitals).

Les associacions benèfiques, corporacions científiques i els particulars continuaran les seves obres antituberculosos fins que el segur i l'assistència pública subvinguin totes les necessitats, procurant amplificar fins al màxim la campanya d'educació popular antituberculosa, valent-se de tots els mitjans de publicitat possibles: els periòdics, el fulletó, el miting, etc., etc.

* * *

Aquest programa esquemàtic antituberculós, té per finalitat, com dèiem al començament, practicar una sèrie de regles de ben viure higièniques i la creació i foment d'institucions especials de lluita antituberculosa. L'organització de la higiene pública depèn de les entitats oficials, Estat i Municipi, sobre les que directament poc o gens no podem influir. Les segones, (dispensaris, sanatoris, hospitals, dependents d'entitats benè-

fiques, particulars i subvencionades pels organismes oficials), tenen la limitació de la escassetat dels seus recursos econòmics, per poder fer una obra completa, que trascendeixi a les estadístiques de morbositat i mortalitat, per manera considerable.

Davant les dificultats d'organitzar un pla de lluita amb tota amplitud, creient el Sindicat que la classe mèdica té deures socials imprescindibles, acordà, en l'última assemblea de delegats, fer els estudis necessaris per veure d'organitzar el segur mutu contra la tuberculosi, sobretot en els grans nuclis obrers, que a l'ensem que ampararia els caiguts, diagnosticats a bonhora, per fer eficaç el tractament, posaria a cobert de contagi els seus familiars i companys de treball, evitant que per la llarga durada de la malaltia arribessin a la indigència, sobrecarregant el nombre dels que han d'acudir a la beneficència. A aquest objecte, el Consell Directiu nomenà una ponència constituïda pels doctors Aguadé, Seix i el que sotaescriu, perquè fessin aquest estudi preliminar. Aprovat el treball produït pel Consell Directiu, el publiquem seguidament per a coneixement de tots els sindicats.

* * *

La lluita antituberculosa ha d'ésser escomesa per tot el cos social; és una obra colectiva que fracassarà sempre que no convenci totes les forces nacionals del flagell que cal combatre.

Entre nosaltres la lluita no ha estat mai empresa seriosament. La tasca que fa vint anys realitzaren uns quants metges voluntariosos i que infantà el Patronat de la lluita contra la tuberculosi de Catalunya, no ha produït, ni de molt lluny, els fruits que se n'esperava. No ha arribat a interessar ni als organismes oficials ni a les collectivitats populars a bastament perquè donguessin a l'obra l'escalf que necessita. Un parell de dispensaris mancats d'elements de tota mena i un sanatori, no corresponen pas a l'esforç que feren els nostres companys ni com a apòstols en llurs prèdiques ni com a metges en llur sacerdoci.

Aquest quasi fracàs ens alligona que l'obra no pot ésser iniciada avui per un grup de persones, per plenes de voluntat i aciençades que siguin, sinó per una entitat que, com el Sindicat de Metges de Catalunya, compta amb l'adhesió de gairebé tots els metges de la nostra terra. I és de lloar aquesta tasca acordada per l'Assemblea, car amb ella comença l'obra social del Sindicat, no reclo-